

הודעה לתקשורת

אתר: www.cbs.gov.il; דוא"ל: info@cbs.gov.il; פקס: 02-6521340

ירושלים ג' בשבט, תשפ"ב
5 בינואר, 2022
008/2022

פניות לוועדות להפסקת היריון¹ בשנת 2020 Applications for Pregnancy Termination in 2020

לראשונה מופיעים בהודעה נתונים על פניות לפי רמת ההשכלה של הנשים. כמו כן, נעשה פילוח של הפניות בשנת 2020 (השנה שבה פרצה מגפת הקורונה) לפי חודשים והשוואה לחודשים המקבילים בשנת 2019.

- בשנת 2020 נרשמו 16,492 פניות של נשים לוועדות להפסקת היריון. 99.6% מהן אושרו על ידי הוועדות. שיעור הפניות לוועדות להפסקת היריון ב-2020 היה 7.7 ל-1,000 נשים (בגילים 15-49). השיעור נמוך משמעותית מהשיעור ב-2019 שעמד על 8.4 ל-1,000.
- במהלך שנת 2020 הירידה בפניות בולטת במיוחד בחודשים אפריל, מאי וספטמבר – אלו חודשים שבהם הוטלו סגרים על האוכלוסייה כחלק מההתמודדות עם נגיף הקורונה.
- שיעורי הפניות לוועדות להפסקת היריון של הנשים המוסלמיות (6.2 ל-1,000 נשים) והדרוזיות (5.6) נמוכים מאלו של היהודיות (8.0) ושל הנוצריות הערביות (7.6). השיעורים של הנוצריות האחרות (שאינן ערביות) והנשים ללא סיווג דת הם הגבוהים ביותר (10.1 ו-8.9 בהתאמה).
- ב-8.5 מתוך כל 100 הריונות ידועים² הייתה פנייה לוועדה להפסקת היריון. יחס זה נמצא במגמת ירידה משנת 1988 (15.2).
- שיעור הפניות הגבוה ביותר לוועדות להפסקת היריון בקרב יהודיות ואחרות היה של נשים עם השכלה נמוכה מסיום תיכון. שיעור הפניות הגבוה ביותר בקרב ערביות היה של נשים בעלות תעודה של סיום תיכון או בגרות, ולאחר מכן בהפרש לא גדול – של נשים בעלות תואר אקדמי.
- 6.9% מהפניות הן של נערות עד גיל 19.
- 50.4% מהפניות הן של נשים נשואות, 39.5% של רווקות, 9.8% של גרושות ו-0.3% של אלמנות.
- רובן המכריע (85.9%) של הפניות להפסקות היריון נעשה בשליש הראשון של ההיריון (עד לשבוע ה-12), 12.4% בשליש השני (שבועות 13-23) ו-1.7% בשליש האחרון (משבוע 24 ואילך).

¹ הפניות נעשו על פי חוק העונשין (הפסקת היריון) 1977. כל הנתונים המופיעים בהודעה מבוססים על הפסקות היריון חוקיות.

² הריונות ידועים כוללים לידות חי ופניות לוועדות להפסקת היריון. המדד של יחס הפניות לוועדות להפסקת היריון מתוך 100 הריונות ידועים משלים את המדד של שיעור הפניות להפסקות היריון, שמשמעותו מספר הפניות מתוך אוכלוסיית הנשים בגיל הפריין - 15-49.

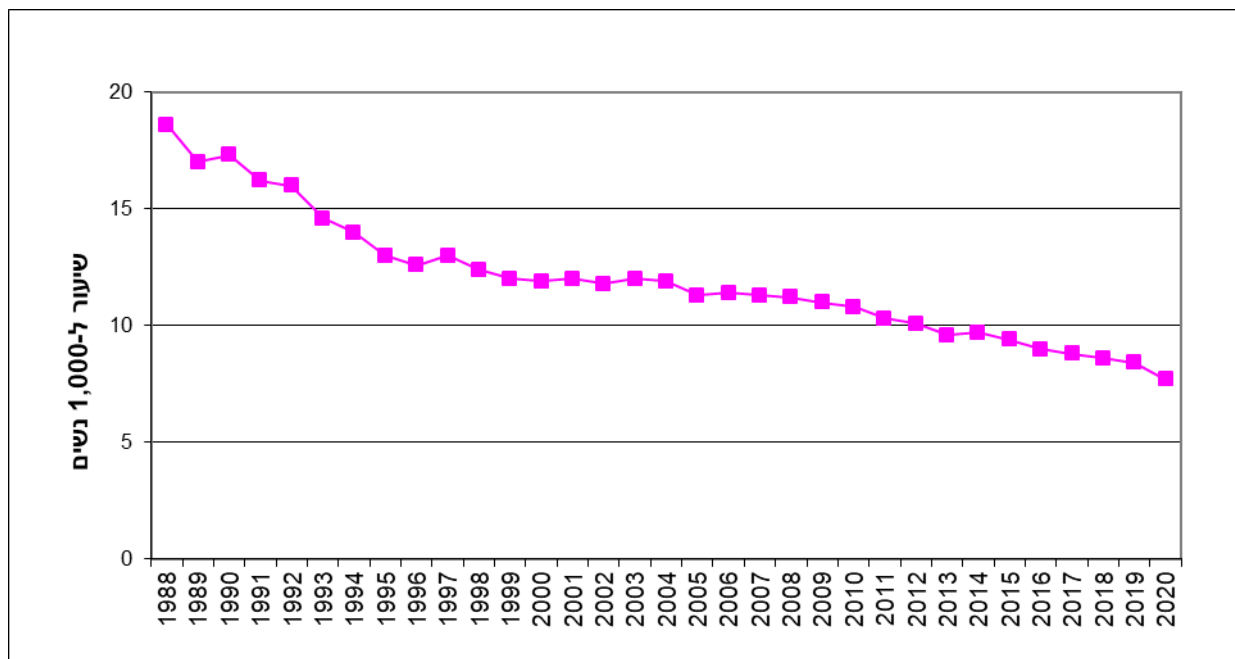
- סעיף החוק השכיח לאישור הפסקות היריון הוא **היריון מחוץ לנישואין** (49.3% מהפניות). 21.9% מהפניות נתמכות בסעיף "סיכון למום גופני או נפשי בעובר".
- בשנת 2020 הייתה ירידה באחוז האישורים על רקע הסעיף "היריון מחוץ לנישואין" ועלייה באחוז האישורים על רקע הסעיף "סיכון למום בעובר".
- 30% מהפניות לוועדות להפסקת היריון בשנת 2020 היו של **נשים שביצעו הפסקת היריון בעבר**.
- בהשוואה למדינות אחרות בעולם, **יחס הפסקות היריון (ביצועים) ל-100 לידות חי** נמוך בישראל (9.3), ומשקף, בין היתר, את הפריון הגבוה יחסית בישראל. לשם השוואה, הממוצע במדינות אירופה החברות ב-OECD עמד על 18.3 ב-2017.

הנתונים להלן מבוססים על טופסי בקשה לאישור הפסקת היריון שמגיעים ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה מהוועדות לאישור הפסקות היריון. הטפסים כוללים: פרטים אישיים של הפונה, פרטים דמוגרפיים חברתיים, פרטים על הריונות קודמים, מספר ילדים, פרטים רפואיים, החלטת הוועדה, סעיף החוק במקרה שהבקשה אושרה וממצאים פתולוגיים או מחלות גנטיות, אם נמצאו בבדיקות. כמו כן, הטפסים כוללים את ספח אישור ביצוע הפסקת היריון.

פניות לוועדות להפסקת היריון

בשנת 2020 נרשמו 16,492 פניות. שיעור הפניות היה 7.7 ל-1,000 נשים. נתונים אלו ממשיכים את מגמת הירידה בשיעור הפניות לוועדות להפסקת היריון הנצפית מסוף שנות ה-80 של המאה הקודמת.

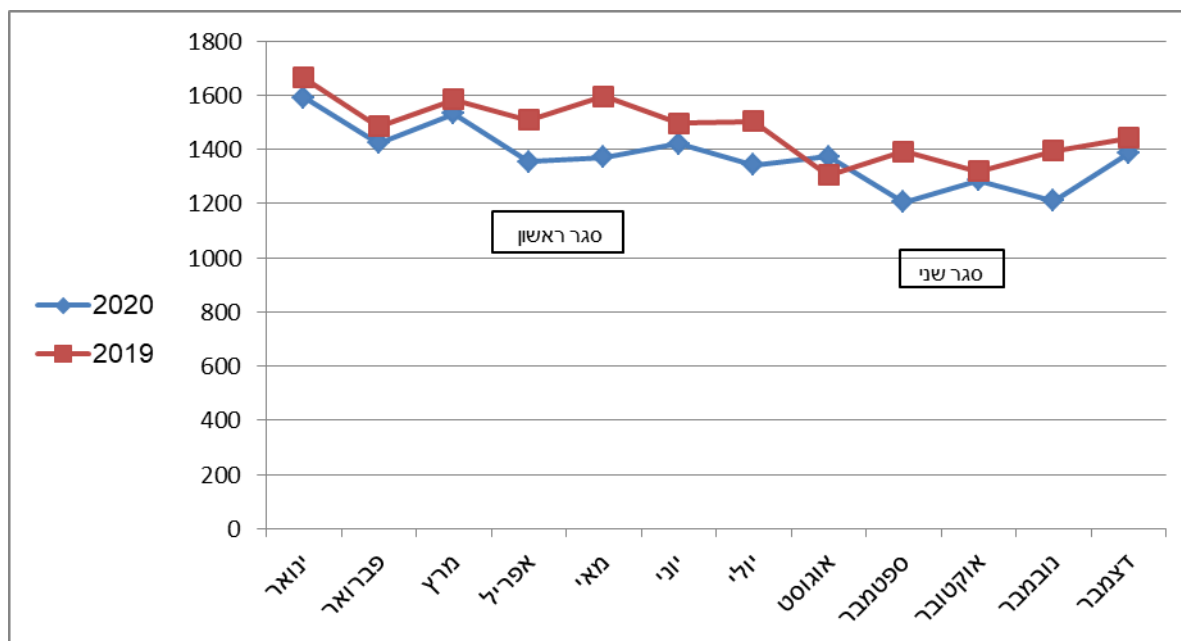
תרשים 1 - שיעור הפניות לוועדות להפסקת היריון, 1988-2020

יחד עם זאת, בשנת 2020 חלה ירידה משמעותית בשיעור לעומת שנת 2019 (שיעור של 8.4 בשנת 2019 - 17,688 פניות). ייתכן שירידה זו קשורה להתפשטות מגפת הקורונה ולהגבלות שהוטלו בעקבותיה.

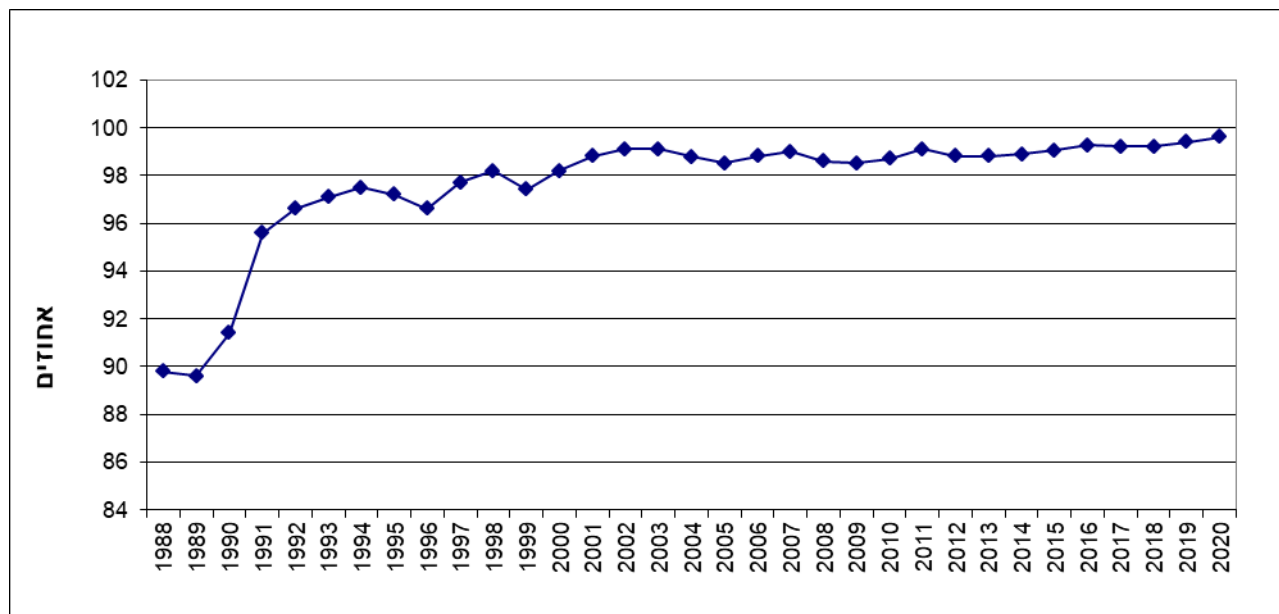
ניתן לראות את ההבדלים בפניות לוועדות להפסקת היריון לפי חודשים בין שנת 2020, לשנת 2019. בשנת 2020, ברוב חודשי השנה הייתה ירידה בהשוואה לשנת 2019, אך כפי שניתן לראות מתרשים 2, עד מרץ 2020 הירידה הייתה קטנה (3.2%-4.4% פחות פניות להפסקות היריון לעומת 2019). לעומת זאת, בחודשים אפריל מאי – חודשי הסגר הראשון – הירידה גדולה יותר (10.3%-ו-14.2% לעומת 2019). גם בחודש ספטמבר – הסגר השני חלה ירידה גדולה (13.5%). יש לציין כי יש לא מעט שנים שבהן היו פחות פניות בחודש ספטמבר (תלוי כנראה במועדי החגים). גם בחודש נובמבר הייתה ירידה בשיעור לעומת 2019.

תרשים 2 - מספר הפניות לוועדות להפסקת היריון לפי חודש, 2020, 2019

בשנת 2020 כמו בשנים קודמות, כמעט כל הפניות (99.6%) אושרו על ידי הוועדות. אחוז האישורים לביצוע הפסקות היריון מתוך סך הפניות עלה מ-90% בסוף שנות ה-80 ליותר מ-99% בשנים האחרונות. לפי נתונים שנמסרו ללמ"ס ממשרד הבריאות, בשנת 2020 ב-94.7% מהאישורים בוצעה הפסקת היריון.

תרשים 3 - אחוז האישיורים לביצוע הפסקות היריון מסך כל הפניות 1988-2020

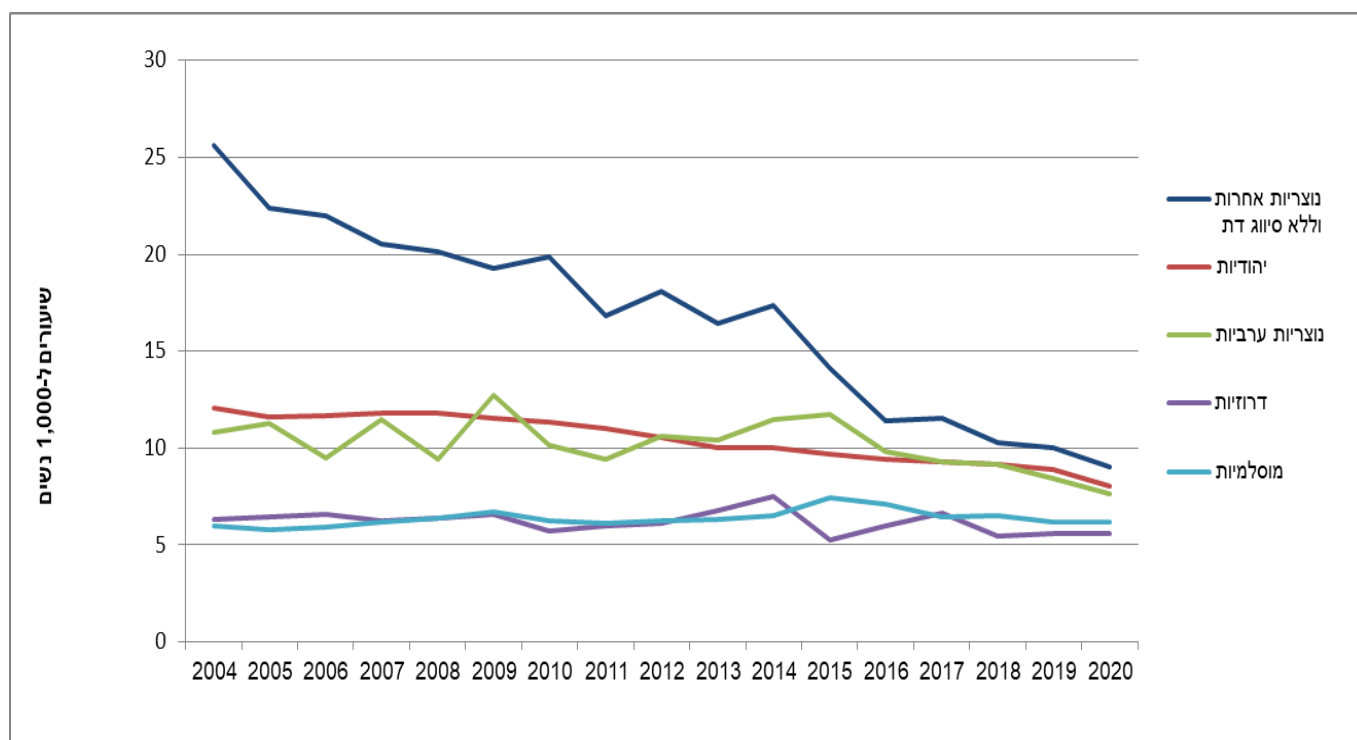

שיעורי הפסקות היריון לפי דת

שיעורי הפניות נבדלים לפי דת הפונה. בשנת 2020, כמו בשנים קודמות, שיעורי הפניות של נוצריות לא ערביות ושל נשים ללא סיווג דת היו הגבוהים ביותר (10.1 ו-8.9 ל-1,000 נשים בגילים 15-49, בהתאמה), ולאחריהם השיעורים של היהודיות (8.0) והנוצריות הערביות (7.6). השיעורים הנמוכים ביותר היו של המוסלמיות (6.2) והדרוזיות (5.6).

משנת 2006 שיעורי הפניות בקרב היהודיות נמצאים במגמת ירידה. בקרב המוסלמיות שיעורי הפניות היו במגמת עלייה מתונה עד שנת 2015, ומשנת 2016 הם החלו לרדת. בקרב נשים ללא סיווג דת ונוצריות שאינן ערביות חלה ירידה משמעותית לאורך השנים. בקרב הנוצריות הערביות הייתה תנודתיות בשיעורים אך משנת 2016 החלה מגמת ירידה. גם בקרב הדרוזיות קיימת תנודתיות, אך המגמה הכללית היא של ירידה קלה.

תרשים 4 - שיעורי הפניות לוועדות להפסקת היריון לפי דת, 2004-2020

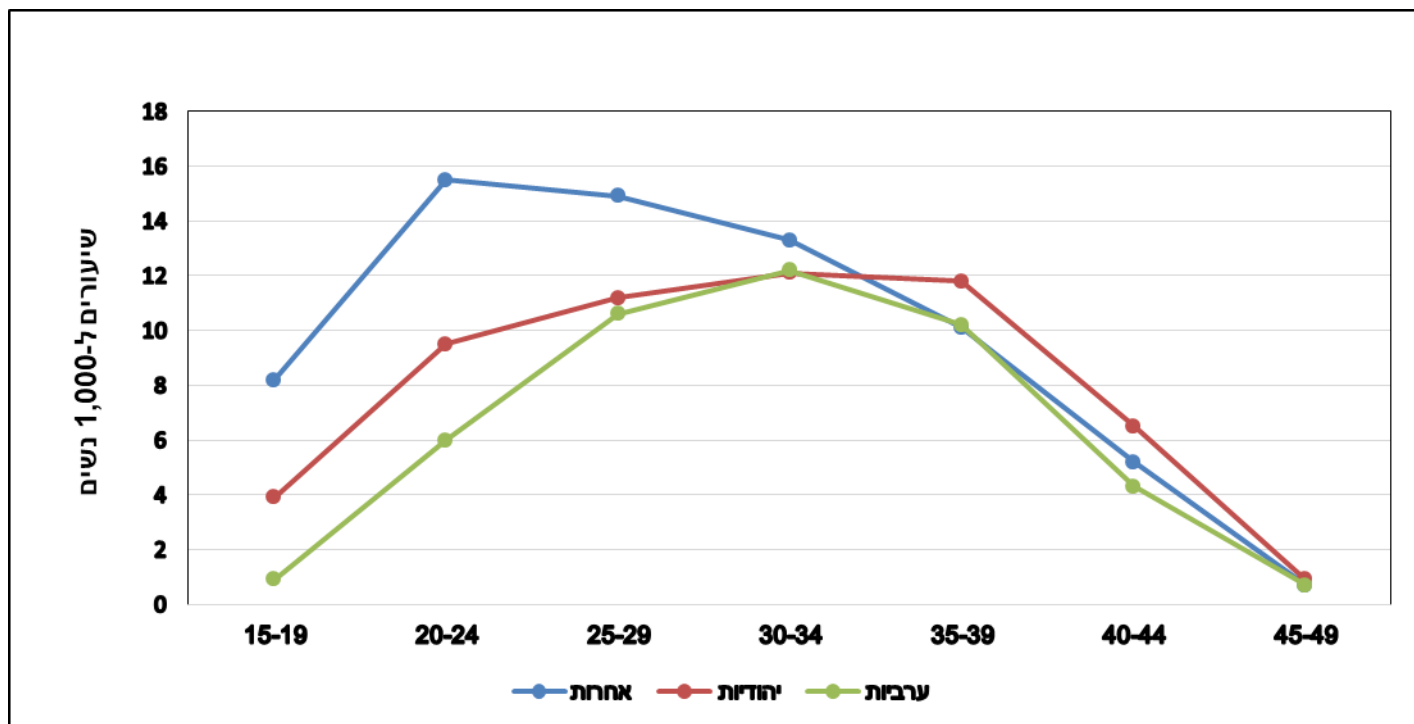

שיעורי הפסקות היריון לפי גיל וקבוצת אוכלוסייה

בשנת 2020, 45.3% מהפניות היו של נשים מתחת לגיל 30, ו-11.7% - של נשים בגיל 40 ומעלה. 42.9% מהפניות היו של נשים בגילים 30-39.

6.9% מהפניות (1,142) היו של נערות עד גיל 19. באחוז זה חלה ירידה במהלך העשור האחרון, מ-14.3% בשנת 2006. אחוז הפניות של נערות עד גיל 19, שונה לפי קבוצת האוכלוסייה של הפונה. אחוז הפניות הגבוה ביותר נמצא בקרב נערות אחרות (נצרות לא ערביות ונשים ללא סיווג דת) - 10.1%, לאחריו אחוז הפניות של נערות יהודיות - 7.7%, ואילו אחוז הפניות של נערות ערביות נמוך בהרבה - 2.7%. בשיעור הפסקות היריון ל-1,000 נשים בגילים 15-49, ההבדלים המשמעותיים בין קבוצות האוכלוסייה השונות הם בקבוצות הגיל הנמוכות יותר - 15-29. לאחר מכן הפערים מצטמצמים.

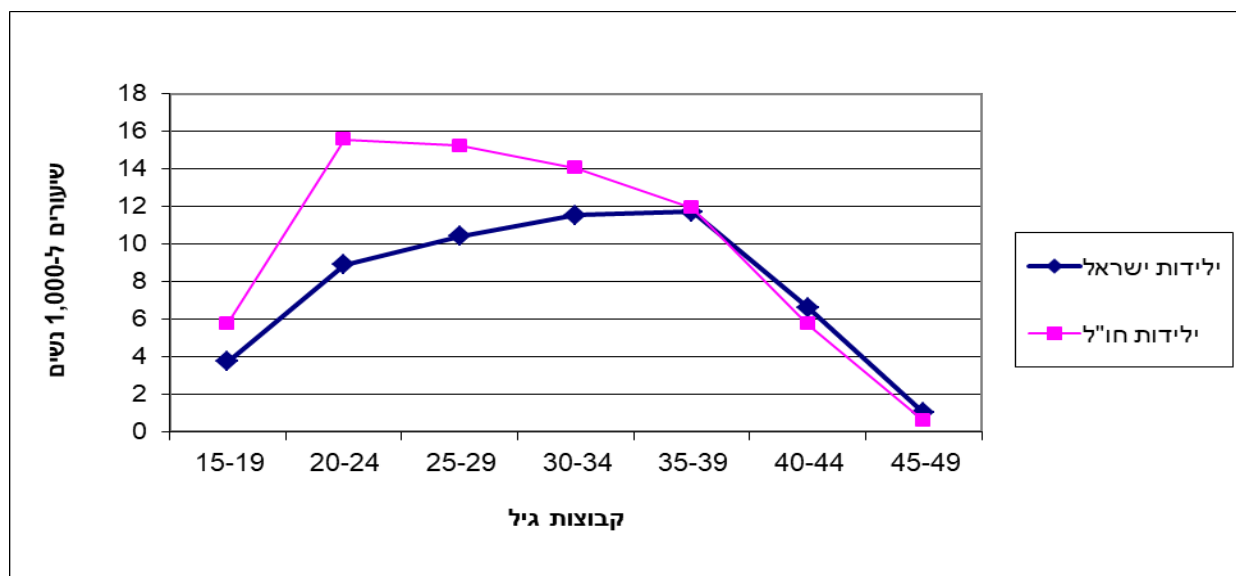
תרשים 5 - שיעורי הפניות לוועדות להפסקת הריון לפי גיל וקבוצת אוכלוסייה, 2020

שיעורי הפסקות הריון לפי יבשת לידה

ב-2020, כמו גם בשנים קודמות, שיעור הפניות לוועדות להפסקת הריון בקרב נשים יהודיות ילידות חו"ל, היה גבוה מהשיעור בקרב נשים יהודיות ילידות הארץ (9.5 ל-1,000 נשים בגיל 15-49 לעומת 7.7, בהתאמה). השיעורים של ילידות חו"ל גבוהים מהשיעורים של ילידות הארץ בכל קבוצות הגיל עד גיל 34. בקבוצת הגיל 15-24 השיעורים גבוהים כמעט פי 2 בקרב ילידות חו"ל לעומת ילידות הארץ. בגילי 35-39 השיעורים דומים מאוד, ובגילי 40 ומעלה השיעורים של ילידות הארץ גבוהים מעט משל ילידות חו"ל (3.9 ל-1,000 נשים לעומת 3.2, בהתאמה).

תרשים 6 - שיעורי הפניות לוועדות להפסקת הריון בקרב נשים יהודיות ילידות הארץ וילידות חו"ל, לפי גיל, 2020

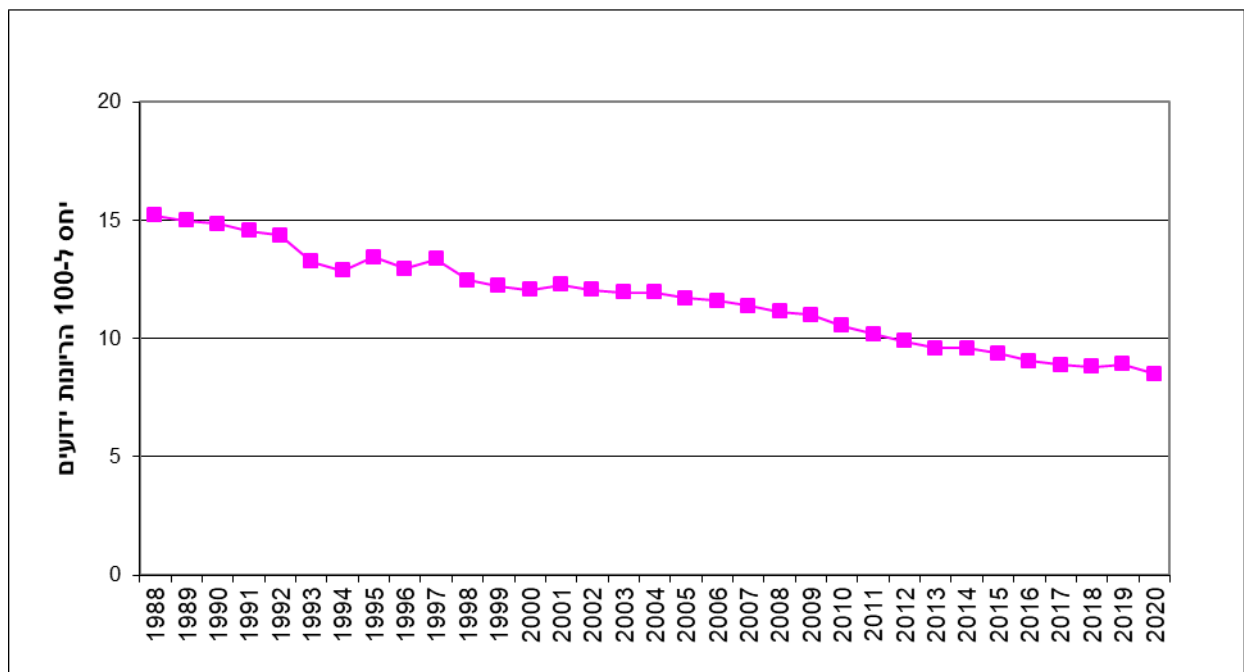

שיעור הפניות של נשים שעלו מבריה"מ (לשעבר) משנת 1990, גבוה יותר מהשיעור של כלל האוכלוסייה (8.4 ל-1,000 נשים לעומת 7.7, בהתאמה). עם זאת, קיימת ירידה חדה בשיעור זה מ-21.5 בשנת 2000. שיעור הפניות של עולות מאתיופיה הוא הגבוה ביותר, ועמד בשנת 2020 על 21.8 פניות ל-1,000 נשים בגיל 15-49. גם בשיעור זה יש מגמת ירידה מ-38.4 בשנת 2000. שיעור הפניות של ילידות ישראל ממוצא אתיופי (שאביהן יליד אתיופיה) היה 21.4 פניות ל-1,000 נשים בשנת 2020.

יחס פניות לוועדות להפסקת הריון ל-100 הריונות ידועים³

היחס של מספר הפניות לוועדות להפסקת הריון ל-100 הריונות ידועים עמד על 8.5 בשנת 2020. המשמעות של מדד זה היא שמכל 100 הריונות ידועים, ב-8.5 יש פנייה להפסקת הריון יזומה. יחס זה נמצא במגמת ירידה, מ-15.2 בשנת 1988. היחס הגבוה ביותר נמצא בקרב נערות עד גיל 19 (31.5). בקרב נשים בגיל 40 ומעלה היחס גבוה יחסית (17.1), ובגילים 25-34 היחס הוא הנמוך ביותר ועומד על 6.5.

תרשים 7 - יחס הפניות לוועדות להפסקת הריון ל-100 הריונות ידועים, 2020-1988

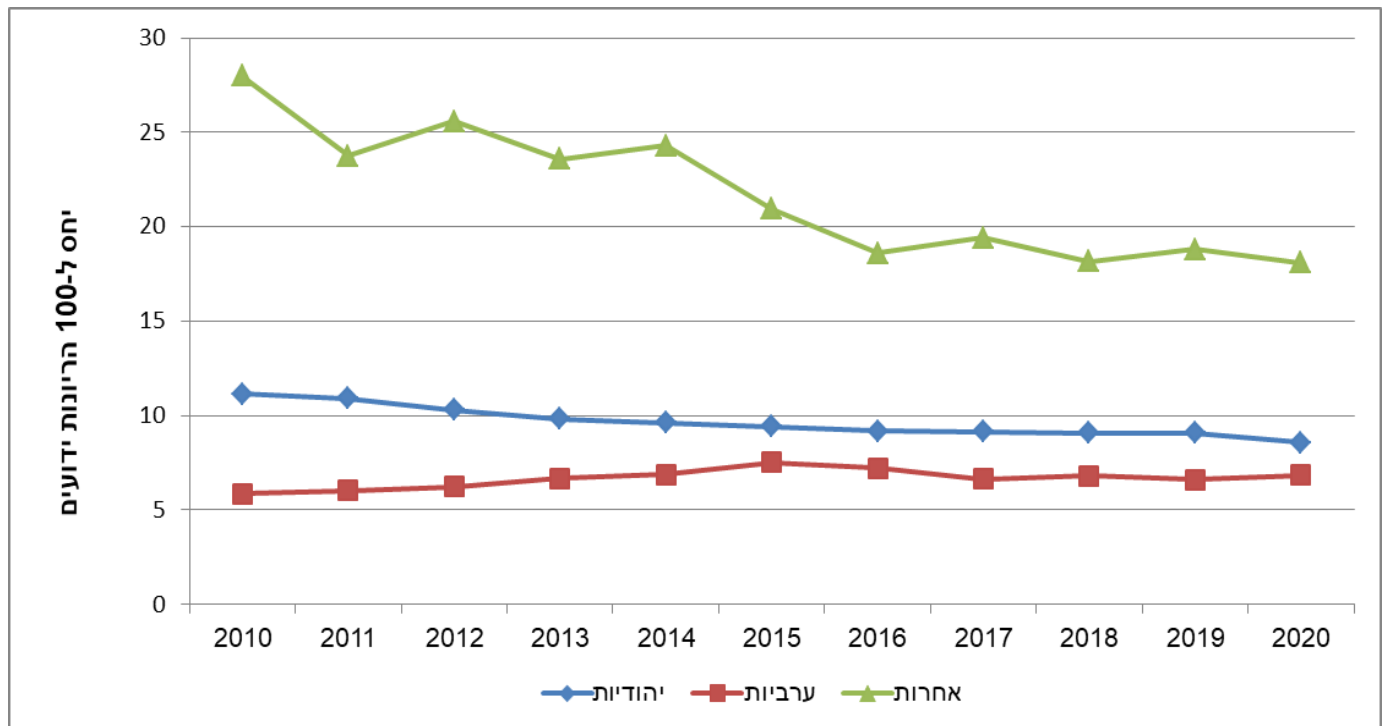

יחס הפניות בקרב נשים יהודיות גדול ב-30% מהיחס בקרב נשים ערביות (8.6 לעומת 6.8, בהתאמה). היחס בקרב אחרות (נוצריות שאינן ערביות ונשים ללא סיווג דת) הוא הגבוה ביותר (18.1).

בתרשים הבא אפשר לראות שהיחס ל-100 הריונות ידועים בקרב נשים יהודיות ירד בצורה הדרגתית, מ-11.2 ב-2010 ל-8.6 ב-2020. בקרב האחרות הירידה חדה יותר, מ-28.0 ל-18.1. בקרב ערביות הייתה עלייה ביחס זה עד שנת 2015, ומשנת 2016 היחס ירד מעט והתייצב בשנים האחרונות על 6.6-6.8 ל-100 הריונות ידועים.

³ הריונות ידועים כוללים לידות חי ופניות לוועדות להפסקת הריון.

תרשים 8 - יחס פניות ל-100 הריונות ידועים לפי קבוצת אוכלוסייה, 2010-2020

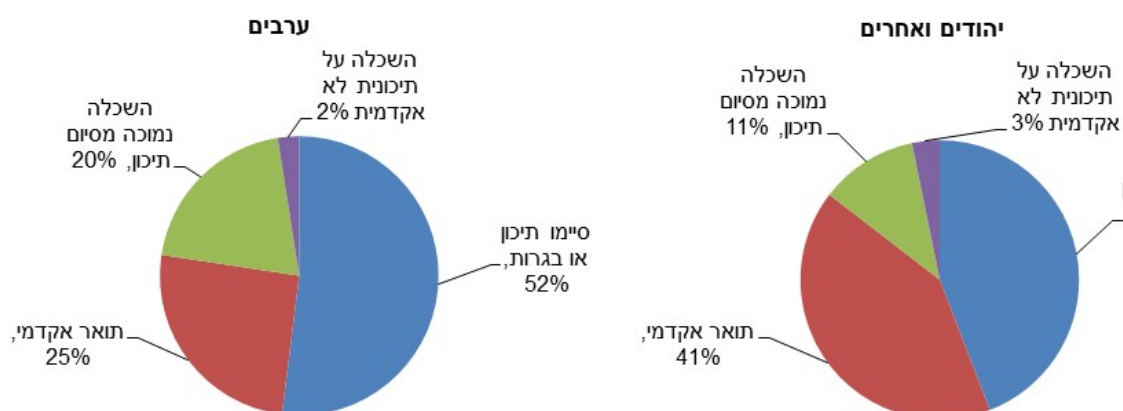

הפסקות הריון לפי השכלת האישה⁴

בשנת 2020, 38.2% מבנות 25 ומעלה שפנו לוועדות להפסקת הריון, היו בעלות תואר אקדמי. 3.1% בעלות השכלה על-תיכונית לא אקדמית, 45.7% בעלות תעודה של סיום תיכון או בגרות, ול-13.1% השכלה נמוכה מסיום תיכון.⁵

חלקן היחסי של בעלות תואר אקדמי בקרב יהודיות ואחרות גבוה מחלקן בקרב ערביות (41.3% לעומת 25.4%, בהתאמה). חלקן של בעלות תעודה של סיום תיכון או בגרות בקרב הערביות הוא 52%, ובקרב היהודיות 44.2%.

תרשים 9 - התפלגות השכלה (התעודה הגבוהה ביותר) – בנות 25 ומעלה שפנו לוועדות להפסקת הריון

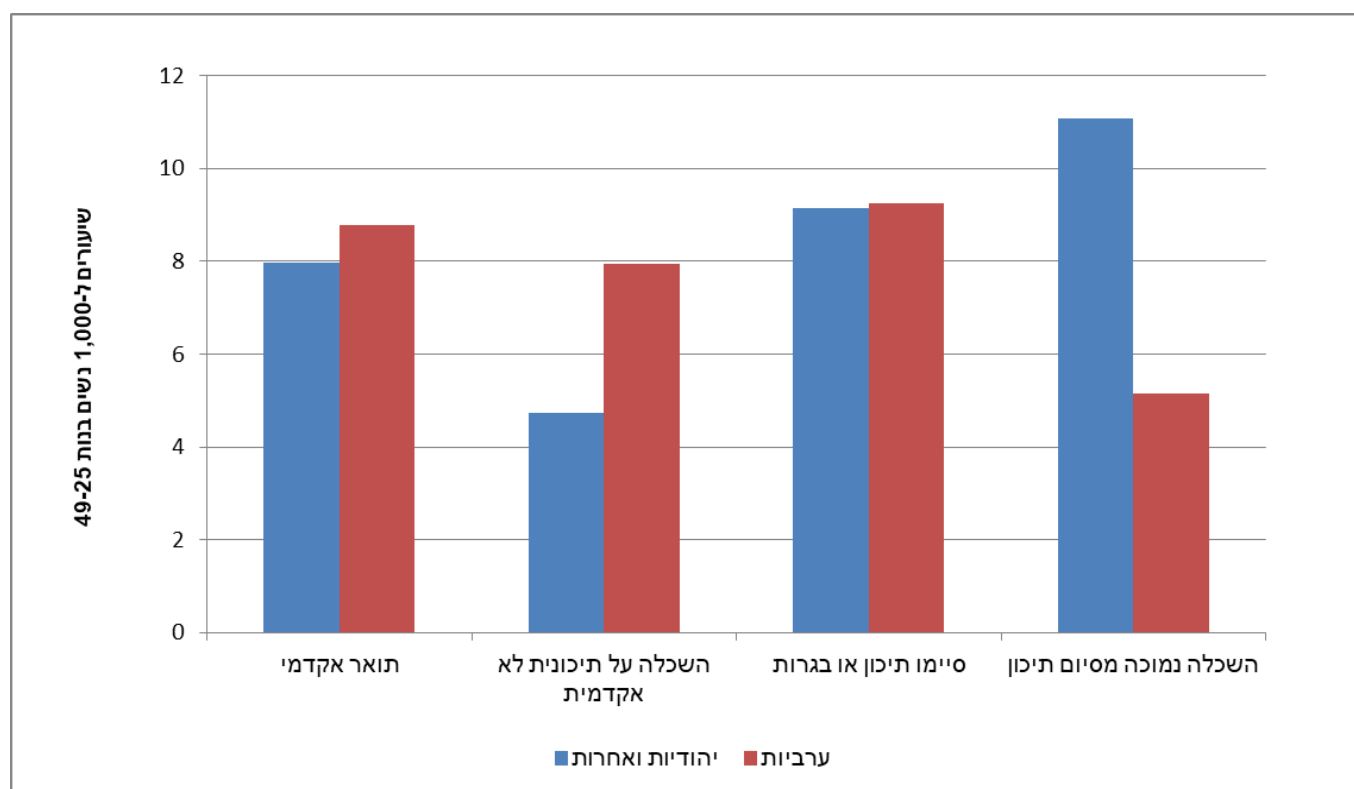

⁴ הנתונים מתייחסים לתעודה הגבוהה ביותר של האישה ומבוססים על מרשם ההשכלה של הלמ"ס לשנת 2019.
⁵ כולל תעודה לא ידועה.

שיעור הפניות הגבוה ביותר לוועדות להפסקת היריון בקרב יהודיות ואחרות היה של נשים עם השכלה נמוכה מסיום תיכון. השיעור הגבוה ביותר בקרב ערביות היה של נשים בעלות תעודה של סיום תיכון או בגרות, ולאחר מכן בהפרש לא גדול – של נשים בעלות תואר אקדמי.

שיעור הפסקות היריון של נשים אקדמאיות בקרב ערביות גבוהים יותר מהשיעור בקרב יהודיות ואחרות (8.8 לעומת 8.0 ל-1,000 נשים בנות 25-49, בהתאמה). גם שיעורי הפסקות היריון של נשים בעלות השכלה על-תיכונית גבוהים יותר בקרב ערביות. לעומת זאת, השיעור של נשים שלא סיימו תיכון גבוה בקרב יהודיות לעומת ערביות ביותר מפי 2.

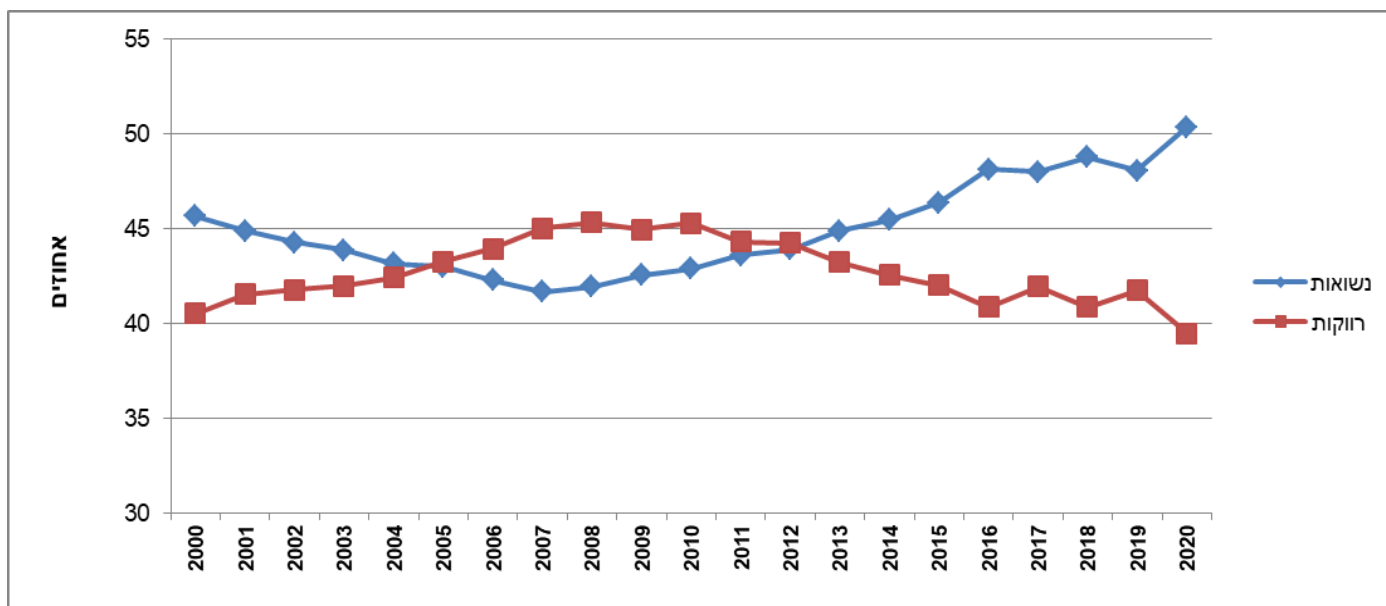
תרשים 10 - שיעורי פניות לוועדות להפסקת היריון לפי השכלה וקבוצת אוכלוסייה (בקרב בנות 25 ומעלה)

הפסקות היריון לפי מצב משפחתי

בשנת 2020, 50.4% מהפניות היו של נשים נשואות, 39.5% - של נשים רווקות, 9.8% - של גרושות ו-0.3% - של אלמנות. משנת 2000 עד 2008 עלה חלקן של הנשים הרווקות מכלל הפונות לוועדות (מ-40.6% ל-45.4%, בהתאמה), ומ-2009 החלה מגמת ירידה. אחוז הנשואות מכלל הפונות לוועדות ירד בהדרגתיות משנת 2000 עד שנת 2007 (מ-45.7% ל-41.7%, בהתאמה). החל מ-2008 אחוז הנשואות החל לעלות בהדרגתיות, והגיע כאמור ל-50.4% מכלל הפניות. לעומת 2019, חלה עלייה משמעותית באחוז הפניות של נשים נשואות וירידה באחוז הפניות של רווקות.

תרשים 11 - אחוז הנשים הנשואות והרווקות שפנו לוועדות להפסקת היריון, 2000-2020

הפסקות היריון לפי שבוע היריון

בשנת 2020 כמו בכל השנים, רובן המכריע (85.9%) של הפניות להפסקות היריון נעשה בשליש הראשון של ההיריון (עד לשבוע ה-12), 12.4% - בשליש השני (שבועות 13-23) ו-1.7% - בשליש האחרון (משבוע 24 ואילך). בשנת 2019, אחוז הפניות בשליש הראשון היה 86.5%.

בשנת 2020 אחוז הפניות בשליש השני והשלישי של ההיריון בקרב נשים מוסלמיות היה גדול מעט מזה שבקרב נשים יהודיות (15.5% לעומת 14.2%, בהתאמה). אחוז הפניות של נשים יהודיות בשליש השני והשלישי של ההיריון עלה מ-8.3% בשנת 2000 ל-14.2% בשנת 2020. לעומת זאת, אחוז הפניות של נשים מוסלמיות בשליש השני והשלישי של ההיריון ירד מ-21.1% בשנת 2000, ל-15.5% בשנת 2020.

הפסקות היריון קודמות

70.2% מהפניות לוועדות להפסקת היריון בשנת 2020 היו של נשים שלא ביצעו הפסקת היריון בעבר. 20.7% מהפניות היו של נשים שביצעו פעם אחת הפסקת היריון. כ-9.1% מהפניות היו של נשים שביצעו הפסקת היריון פעמיים או יותר. התפלגות זו יציבה לאורך השנים.

סעיפי החוק לאישור

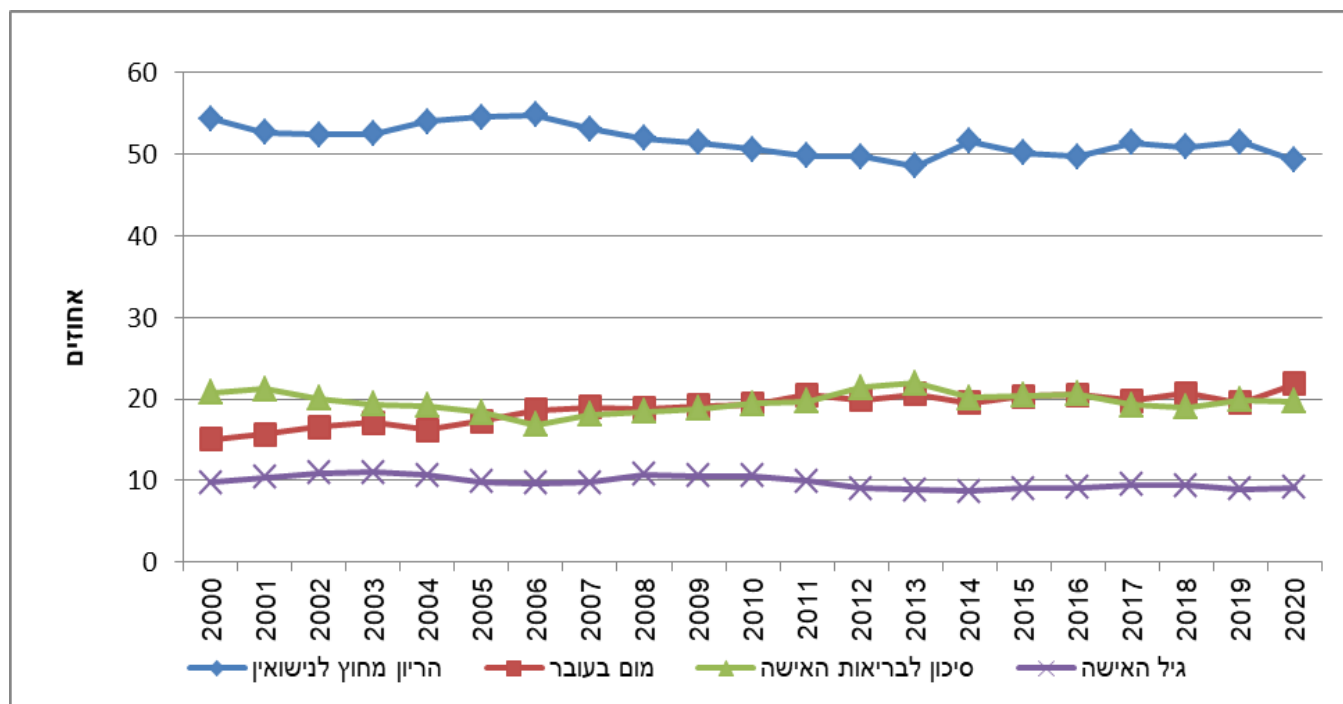
הפסקות היריון בישראל מאושרות בהתאם לאחד מסעיפי החוק האלה:

- האישה היא מתחת לגיל הנישואין המינימלי (18) או שמלאו לה 40 שנה ויותר.
- ההיריון נובע מיחסים אסורים לפי החוק הפלילי, מגילוי עריות או שלא מנישואין.
- הילד עלול להיות בעל מום גופני או נפשי.
- המשך ההיריון עלול לסכן את חיי האישה או לגרום לה נזק גופני או נפשי.

בשנת 2020, סעיף החוק השכיח ביותר לאישור ביצוע הפסקת היריון היה "היריון מחוץ למסגרת הנישואין" – 49.3% מהפניות. הסעיפים הבאים בשכיחותם הם "סיכון למום גופני או נפשי בעובר" (21.9%) ו"סיכון לבריאות האישה" (19.7%). שכיחות הסעיף "סיכון למום גופני או נפשי בעובר" נמצאת במגמת עלייה מ-15% בשנת 2000

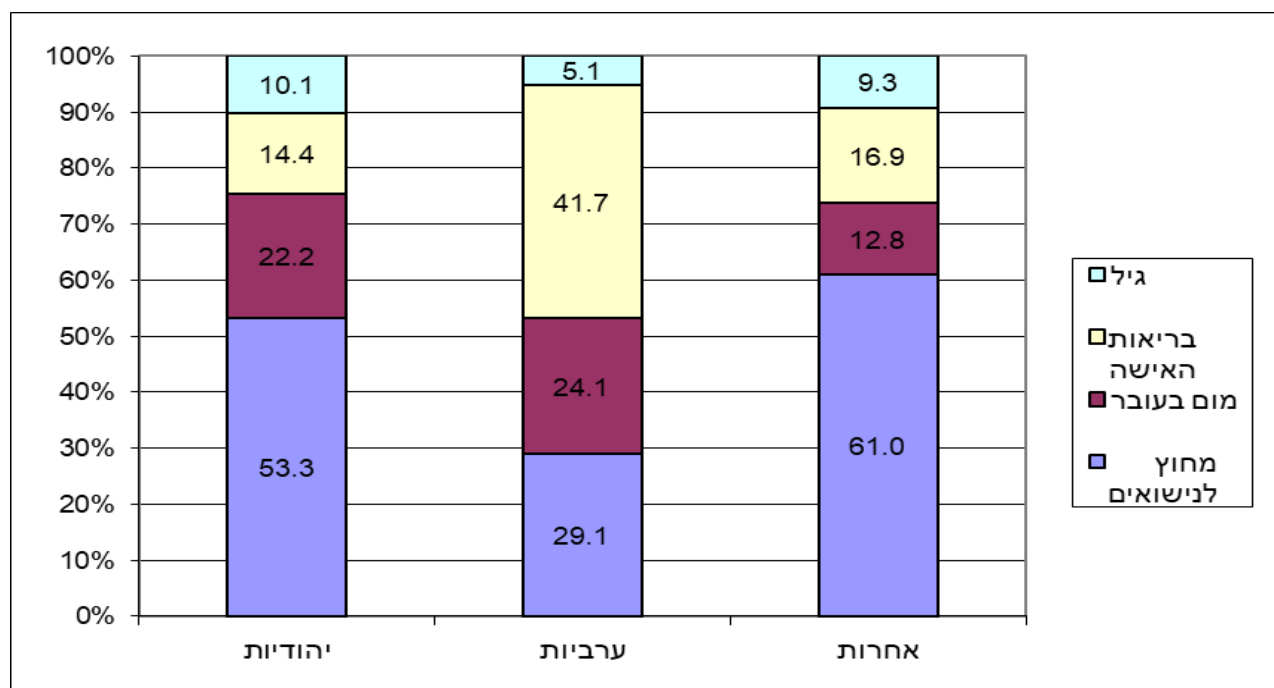
לכ-21%-19% מהאישורים בשנים האחרונות. בשנת 2020 חלקו של הסעיף עלה כאמור ל-21.9%, הגבוה ביותר אי פעם (בשנת 2019 חלקו של הסעיף היה 19.6% מכלל האישורים).

תרשים 12 - אישורים להפסקות היריון לפי סעיף החוק (אחוזים), 2000-2020

שכיחות הסעיף "הריון מחוץ לנישואין" בקרב יהודיות (53.3%) הייתה פי 1.8 לעומת ערביות (29.1%). בקרב אחרות סעיף זה שכיח אף יותר (61.0%). בקרב ערביות, סעיף החוק השכיח ביותר לאישור ביצוע הפסקת היריון הוא הסעיף "סיכון לבריאות האישה" (41.7% מהאישורים), כמעט פי 3 לעומת יהודיות (14.4%). בקרב אחרות השכיחות של סעיף זה קרובה לזו של היהודיות (16.9%).

תרשים 13 - אישורים להפסקות היריון לפי סעיפי החוק וקבוצת אוכלוסייה, 2020

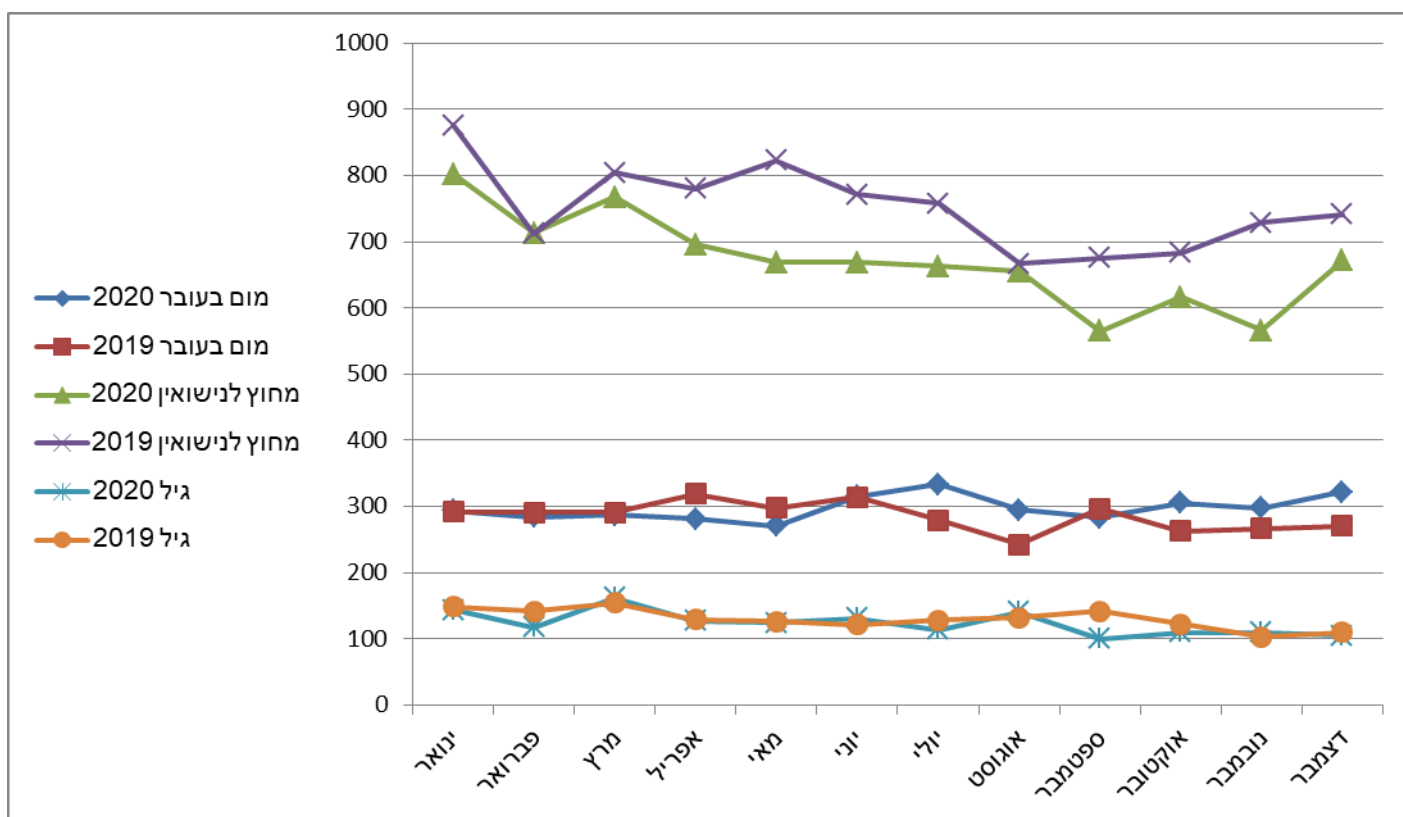

בשנת 2020, מלבד בסעיף "חשד למום בעובר" שבו הייתה עלייה (של 4.2%) במספר האישורים לעומת שנת 2019, בכל יתר סעיפי האישור חלה ירידה במספר האישורים ביחס לשנת 2019. בסעיף "גיל האישה" חלה ירידה של 4.7%, בסעיף "היריון מחוץ לנישואין" – ירידה של 10.7%, ובסעיף "סיכון לבריאות האישה" – ירידה של 7.9% לעומת השנה הקודמת.

אחוז הירידה באישורים על רקע הסעיף "היריון מחוץ לנישואין", הוא הגבוה ביותר לאורך כמעט כל החודשים מאז תחילת המגפה. באישורים על רקע מומים נרשמה ירידה של 11.9% באפריל ושל 9.1% במאי (הסגר הראשון), ובחודש ספטמבר חלה ירידה של 4.7% (הסגר השני), בהשוואה לחודשים המקבילים בשנת 2019. אך בכל שאר החודשים מאז תחילת המגפה, מספר האישורים היה גבוה יותר ממספרם בשנת 2019 (מלבד ביוני שבו המספר היה זהה).

בסעיף "גיל האישה" הייתה ירידה גדולה יחסית בחודש ספטמבר, וירידה קטנה באוקטובר. ביתר החודשים המספרים דומים. בסעיף סיכון לחיי האישה ההבדלים קטנים.

תרשים 14 - מספר הפסקות היריון לפי סעיף האישור וחודש, 2019, 2020

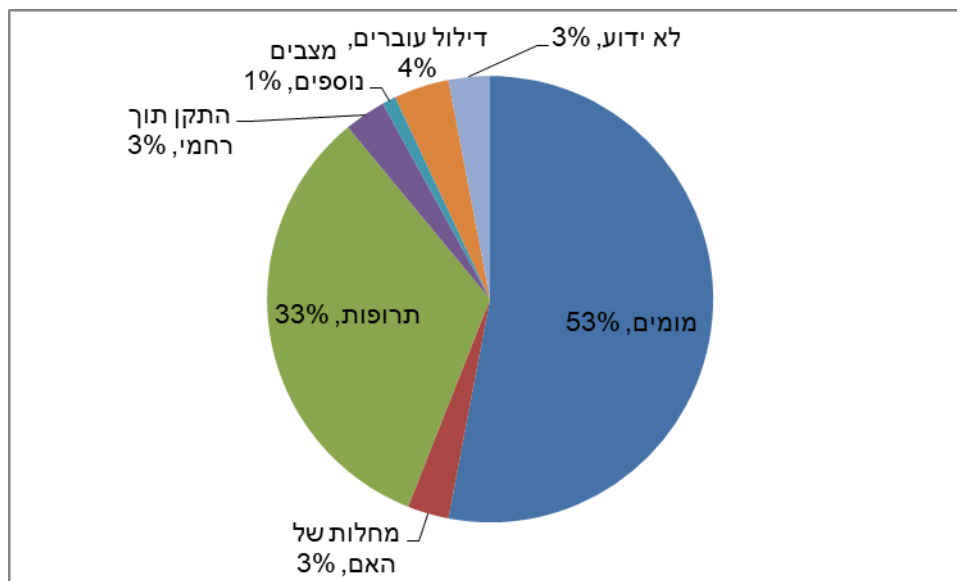
הפסקות היריון על רקע מומים

בשנת 2020 אושרו 3,570 פניות של נשים לוועדות להפסקת היריון על רקע של סיכון למום בעובר. רק ב-1,883 מקרים (52.7%) הייתה אבחנה של מומים או של מצבי טרום-לידה שיכולים לגרום לפגיעה בעובר בוודאות או בסבירות גבוהה.⁶

ב-33% מהמקרים שאושרו על רקע של סיכון למום בעובר, הסיבה הייתה שימוש בתרופות העלולות לסכן את העובר בזמן ההיריון. ב-3% מהמקרים הסיבה הייתה מחלה של האם.

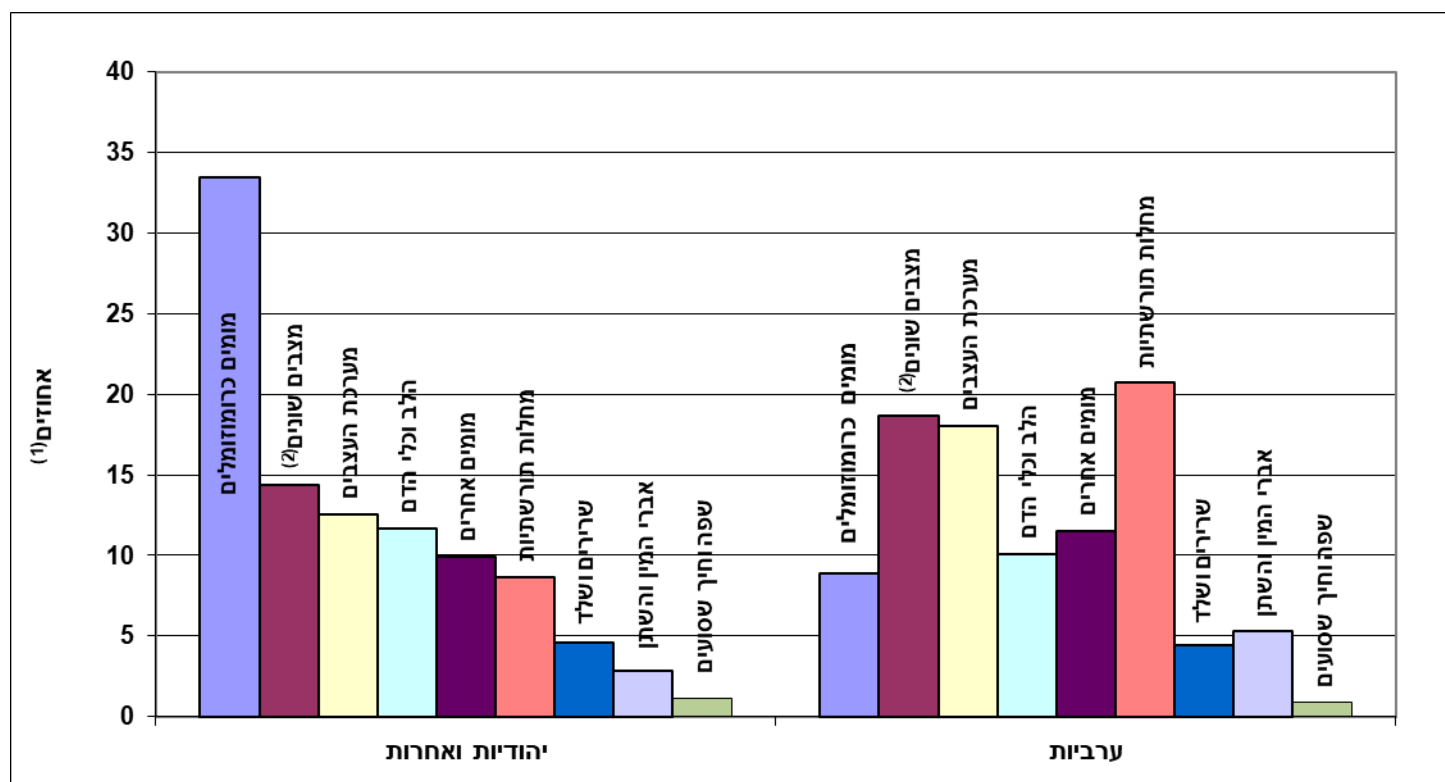
⁶ אבחנה ודאית או בסבירות גבוהה של מומים מולדים בעובר, מחלות תורשתיות או מצבים בהיריון שיכולים לגרום לפגיעה בעובר.

תרשים 15 - התפלגות המקרים שאושרו על רקע הסעיף "סיכון למום בעובר", 2020

חלקן היחסי של הפסקות ההיריון בגין הסעיף "סיכון למום גופני או נפשי בעובר" גדול יותר בקרב נשים ערביות מחלקן בקרב יהודיות ואחרות (24.1% ו-21.4%, בהתאמה). בתוך הסעיף "סיכון למום גופני או נפשי בעובר", אחוז המקרים שבהם הייתה אבחנה של מומים או מצבים טרום-לידתיים בוודאות או בסבירות גבוהה בקרב היהודיות והאחרות הוא 54.3% (1,534 מקרים), ובקרב הערביות – 46.2% (338 מקרים). בעשור האחרון חלה מגמת עלייה באחוז זה הן בקרב היהודיות ואחרות (מ-39% בשנת 2009) הן בקרב הערביות (מ-39.6% בשנת 2009). בקרב היהודיות והאחרות 33.4% מהאישורים הם בשל מומים כרומוזומליים ו-12.5% מהאישורים הם בשל מומים במערכת העצבים. לעומתן, בקרב ערביות, 18.1% מהאישורים הם בשל מומים במערכת העצבים ו-8.9% בשל מומים כרומוזומליים. בקרב הערביות אחוז האישורים הניתנים בגלל מחלות תורשתיות גדול משמעותית מזה שבקרב היהודיות ואחרות (20.7% לעומת 8.7%, בהתאמה).

תרשים 16 - סבירות למום אצל העובר לפי קבוצת אוכלוסייה ומערכות אנטומיות, 2020

- (1) האחוזים הם מתוך כל המקרים שבהם הייתה אבחנה מאושרת של מומים או מצבים פתולוגיים בוודאות או בסבירות גבוהה.
- (2) מצבים שונים הם מצבים בעובר או בהיריון, שעלולים לפגוע בעובר (למשל מיעוט מי שפיר, היפרדות שלייה, בצקת בעובר ועוד).

השוואה בין-לאומית

שיעור הפניות לוועדות להפסקות היריון בישראל (7.7 ל-1,000 נשים בגילים 15-49 בשנת 2020) נמצא ברמת ביניים בהשוואה למדינות מפותחות אחרות. לדוגמה שיעורים גבוהים יותר קיימים בשוודיה (18.3), באנגליה ווילס (18.2) ובארה"ב (11.3). לעומת זאת, שיעורים נמוכים יותר קיימים בגרמניה (5.8) באירלנד (1.8), באוסטריה (1.5) ובפולין (0.1) (הנתונים נכונים לשנים 2018-2020).

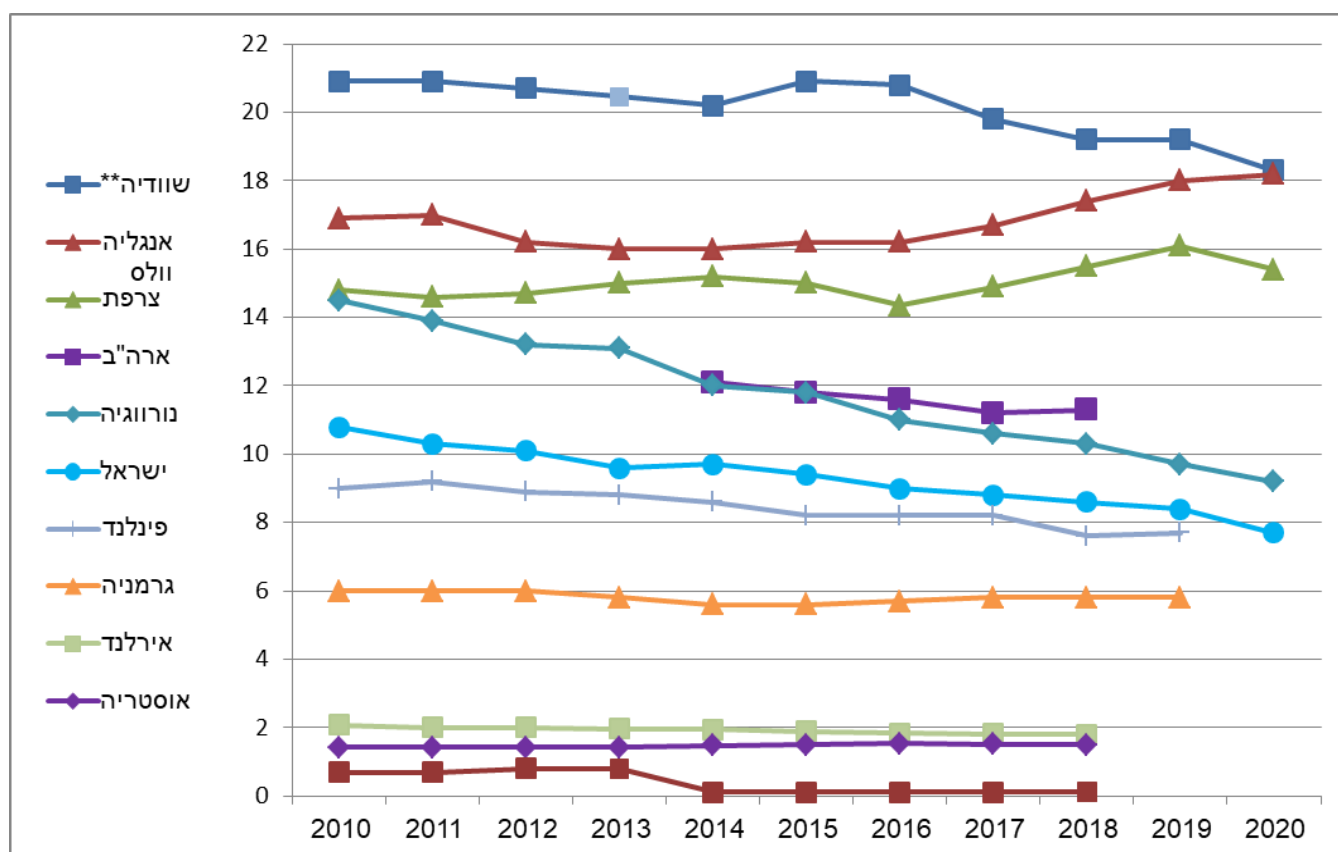
השיעורים קשורים בין היתר לחוקי הפלות במדינות השונות. ביצוע הפלות בישראל מותנה באישור של ועדה מיוחדת בהתאם לנסיבות הקבועות בחוק. רוב רובן של הפניות להפסקות היריון מאושרות בוועדות. מרבית המדינות באירופה מתירות הפסקות היריון תחת מגבלות מסוימות, התלויות בשלבי ההיריון. על פי רוב, בשליש הראשון מותרות הפלות על פי בקשת האישה. פולין ואירלנד חריגות במובן זה.

בפולין חוקי הפלות הם מהנוקשים באירופה, ובאוקטובר 2020 חלה החמרה נוספת עם כניסתו לתוקף של חוק שאוסר על הפסקת היריון כמעט לחלוטין, למעט במקרים של אונס, גילוי עריות או איום על חיי האם ובריאותה. **אירלנד** לעומת זאת הצביעה במאי 2018 בעד ביטול של אחד מחוקי הפלות המחמירים ביותר בעולם, ואישרה חוק חדש שמבטיח הפלות ללא הגבלות עד השבוע ה-12 של ההיריון, והפלות בשלבים מאוחרים יותר של ההיריון, אם

נשקפת סכנה חמורה לבריאות או חיי האישה, או במקרה שהעובר סובל מבעיה חריגה. אך עדיין הגישה להליך הרפואי לא פשוטה.⁷

בתרשים 17 ניתן לראות את שיעורי הפסקות ההיריון במדינות שונות (רובן באירופה) בעשר השנים האחרונות. מלבד השוני בשיעור, יש גם הבדלים במגמות לאורך השנים. השיעור בישראל נמצא בירידה קבועה, בדומה לשוודיה, נורווגיה ופינלנד. גם השיעורים בארה"ב נמצאים במגמת ירידה, אם כי איטית. השיעורים באנגליה וולס וכן בצרפת נמצאים במגמת עלייה. השיעורים בגרמניה, אוסטרליה ואירלנד יציבים לאורך השנים. את השפעתו של השינוי החוקתי על שיעור הפסקות ההיריון באירלנד אפשר יהיה לראות בשנים הבאות.

תרשים 17 - שיעור הפניות להפסקות היריון ל-1,000 נשים בגילים 15-49* במדינות נבחרות, 2010-2020

* באנגליה וולס ובארה"ב – השיעורים הם לנשים בגילים 15-44.
 ** שוודיה – נתונים חסרים בשנת 2013.

מבוסס על אתרים מהמדינות השונות, ועל אתר Abort Report/Europe חלק מהערכים קירוב ולא ערך מדויק, כיוון שנלקחו מתרשים.
 ארה"ב – [הנתונים הם מהאתר של ה-cdc](http://www.cdc.gov).

יחס הפסקות היריון (ביצועים) ל-100 לידות חי נמוך בישראל (9.3 בשנת 2020)⁸ בהשוואה למדינות אחרות, ומשקף את הפריור הגבוה יחסית בישראל שנובע, בין היתר, מסיבות תרבותיות.

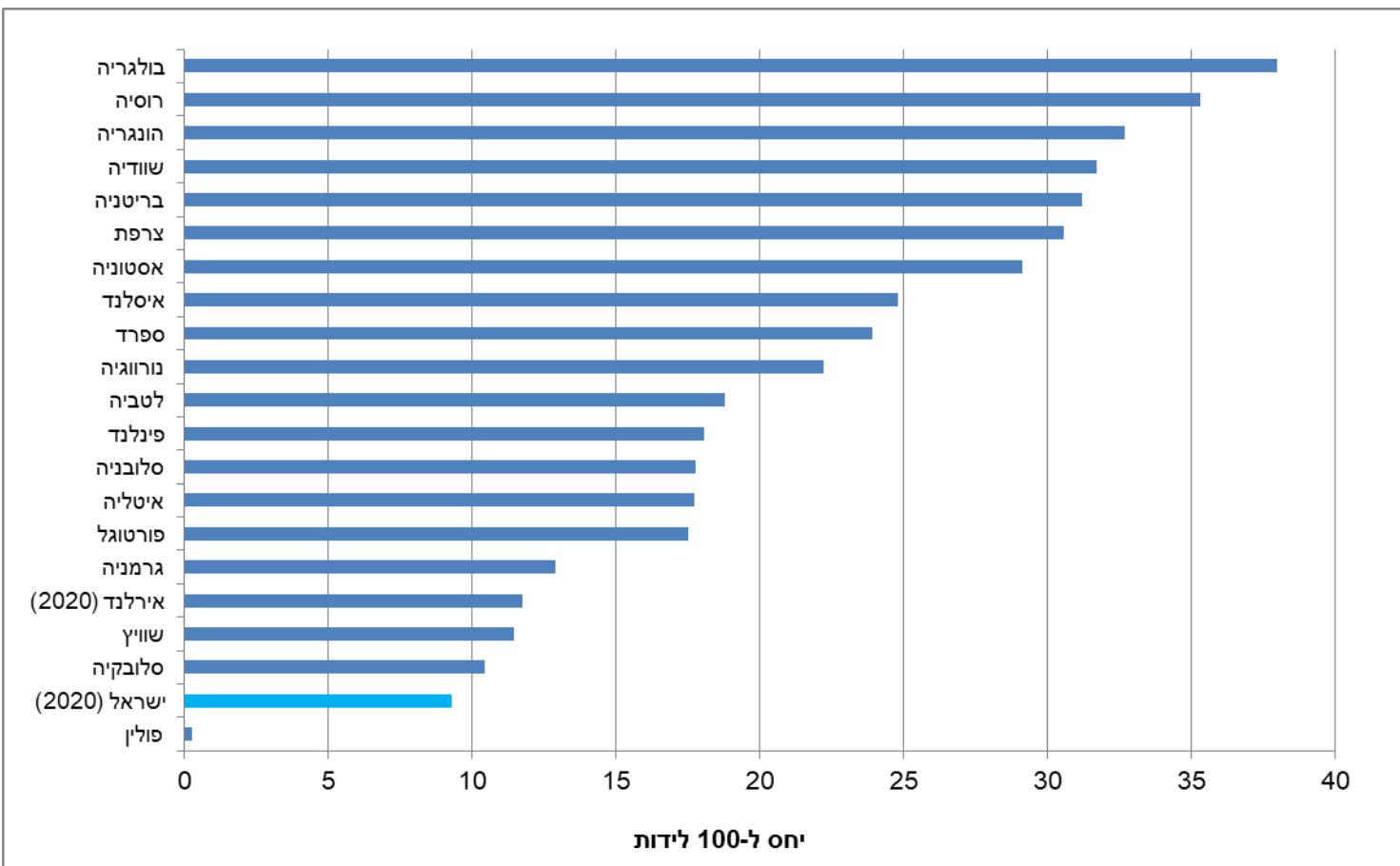
⁷ מהאתר "לדעת: לבחור נכון"

⁸ הנתון של ישראל מתייחס לביצועים של הפסקות היריון (בשונה ממספר הפניות לוועדה אליו התייחסנו לאורך ההודעה), ומבוסס על נתוני משרד הבריאות.

כפי שנכתב קודם, גם המצב החוקי במדינה משפיע על מדד זה. באירלנד, על פי המדד של יחס הפסקות היריון ל-100 לידות חי שמעודכן לשנת 2020, ניתן לראות בבירור את השפעת החוק החדש - היחס קפץ מ-0.05 ב-2018, ל-11.8 ב-2020.

ממוצע מדינות אירופה החברות ב-OECD היה 18.3 ב-2017.

תרשים 18 - יחס הפסקות היריון ל-100 לידות חי במדינות אירופה החברות ב-OECD, 2017-2019

מקורות:

[European Health Information Gateway](http://EuropeanHealthInformationGateway)

johnstonsarchive.net